

Conjunt de pedres de la Taca Blanca

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Taca Blanca, camí de les Bateriaes (muntanya de Montserrat)
Emplaçament
Alçada: A la confluència de la drecera dels Graus i el camí de les Bateriaes 618

Coordenades:

Latitud: 41.57682
Longitud: 1.82512
UTM Est (X): 402056
UTM Nord (Y): 4603459

Classificació

Número de fitxa 08069 - 229
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Col·lecció
Estil / època: Medieval Gòtic Modern
Segle XIV-XVI
Autoria de l'element: Ramon Merenyà i/o Luis de Otazu
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Són a l'aire lliure i pateixen un procés d'erosió.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Pública
Titular: Generalitat de Catalunya, Pl. Sant Jaume, 2, Barcelona (08002)

Fitxes associades:

[Parc Natural de la Muntanya de Montserrat](#)

[Capitell del Clot dels Lladerns](#)

[Camí de la Costa o de les Bateriaes](#)

Autoria de la fitxa Assumpta Muset Pons

Descripció

Conjunt d'unes trenta pedres, tallades i escairades, de forma rectangular i quadrada -algunes tenen les cares laterals còncaves- que van ser reutilitzades per fer el marge del camí.

Història

Durant el govern del prior Jaume de Vivers (1348-1375), el rei Pere el Cerimoniós va fer col·locar set creus de terme al camí de Collbató a Montserrat. Representaven els goigs i les angoixes de la Verge i foren esculpides per Pere Moragues i policromades per Bartomeu Soler. L'any 1505 Galceran de Requesens, poc abans de morir, va deixar una quantitat de diners per cobrir les creus. Les noves construccions estaven formades per quatre columnes octogonals, que aguantaven una coberta feta amb planxes de plom i que apareixen en alguns gravats i descripcions de l'època. L'any 1506 el picapedrer basc, Luis de Otazu, va rebre 80 lliures catalanes per fer les obres. Els templets i les creus foren ensorrats durant la guerra del Francès i les restes llançades costa avall. Algunes pedres foren reutilitzades per bastir marges i fer boixes per als cups, i d'altres romangueren al fons dels barrancs. En aquests darrers anys s'han fet algunes troballes que han estat portades a Montserrat i a Collbató. No queda, però, cap rastre de les creus de Moragues. Els dos capitells que es conserven a cal Rogent, però, van ser extrets del Palau Reial Menor de Barcelona, restaurat per Elies Rogent i que Joan II donà al governador general de Catalunya, Galceran de Requesens i de Santa Coloma. A la seva mort, esdevinguda el 1465, passà al seu fill Lluís de Requesens. Això explica que també tinguin l'escut dels Requesens. La gran semblança amb els que s'han trobat a Montserrat fa pensar que també van ser obrats per Luis de Otazu.

Bibliografia

ALBAREDA, Anselm M, (1988), Història de Montserrat, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

MUSET PONS, Assumpta i Miquel VIVES TORT (2010), Els camins romeus de Montserrat (S. XI-1850).

YEGUAS I GASSÓ, Joan (2004), "Obres al convent de Bellpuig (1507-1535)", Urtx, núm. 17, p. 127-160.

